

चौथ्या औद्योगिक क्रांतीची पार्श्वभूमी: मराठी विज्ञानकथांचा अभ्यास

Mr. Sachin Chaudhari

Kamaladevi College of Arts and Commerce, Vitthalwadi (E)

प्रस्तावना :

साधारण पाच वर्षांपूर्वी ऑक्टोबर २०१६ मध्ये लेवरहुल्म इन्स्टीट्यूट फॉर द फ्यूचर ऑफ इंटेलिजन्स या संस्थेच्या उद्घाटन प्रसंगी केंब्रिज विद्यापीठात स्टीवन हॉकिंग म्हणाले, “कृत्रिम बुद्धिमत्ता ही मानवतेच्या बाबतीत घडलेली सर्वोत्तम अथवा सर्वात नीचतम गोष्ट ठरू शकते. ” हे मत अतिशय महत्वपूर्ण ठरते; कारण चौथ्या औद्योगिक क्रांतीची बीजे या आधी साधारण ७०-८० वर्षांपूर्वी विविध विज्ञानकथांच्या माध्यमांतून अनेक लेखकांनी लिहिलेल्या विज्ञानकथांमधून दिसून येतात. चौथी औद्योगिक क्रांती २०१६ पासून सुरु झाली असून त्यात जैव तंत्रज्ञान (Bio-Technology), सूक्ष्म तंत्रज्ञान (Nano Technology), यंत्रमानव (Robotics), कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता (Artificial Intelligence), त्रिमितीय प्रिंटिंग (3-D प्रिंटिंग) या सगळ्या गोष्टींचा समावेश होतो. त्यामळे ु माणूस आता मशीनला स्वतःची बुद्धी ु मत्ता वापरण्याइतपत सक्षम बनवू लागला. आता मशीन मानवाला मार्गदर्शन करते. मोबाईल मधील

अलेक्सा किंवा सिरी हेत्याचे उदाहरण म्हणता येईल. स्वयंचलित वहाने, रिमोटवर चालणारी यंत्रे, अनेक पर्यायातून उत्तम पर्याय सचव ु िणारी यंत्रे, ज्या ठिकाणी मानवाला जाणे अशक्य आहे अशा ठिकाणी रोबोट नी जाणे, अंतराळप्रवास, नॅनो टेक्नॉलॉजीने अतिसूक्ष्म अशा शस्त्रक्रिया लिलया करणे, जैवतंत्रज्ञान वापरून जास्तीत जास्त उत्पन्न घेणे, कृत्रिम बुद्धी ु मत्तेचा वापर करून भविष्यात अनेक गोष्टी ससहय ु करण्याचा प्रयत्न करणे, मिळालेल्या प्रचंड माहितीचे अगदी अल्पावधीत पथ्यकरण ु करणे आणि त्याच्या आधारे निर्णय घेणे अशी माणसांची कामे या काळात यंत्र करू लागतील. त्यामळे ु यंत्रमानव, स्वयंचलित वाहने, स्वयंचलित यंत्र यापडे ु सर्वच क्षेत्रात उदा. बँकींग, आरोग्य खाते, शिक्षण, शेती, कारखाने, वाहन उद्योग, या क्षेत्रात काम करताना दिसतील. निर्णय घेण्यास यंत्रमानव कसा कार्य करू शके ल हेमॅकार्थी यांनी “The Robot and the Baby” या विज्ञानकथेत २००१ मध्ये मांडले होते.

त्यामळे ु दोन परिणाम संभावतात.

1. सकारात्मक
2. नकारात्मक

सकारात्मक परिणामात, ग्राहकांना चांगली सेवा मिळेल, अति कष्टाची-अति धोक्याची कामेस्वयंचलित यंत्रांकडून करून घेता येतील, माणसांचे आरोग्य-सुरक्षितता अबाधित राहील, उत्पादन क्षमता वाढेल, उत्पादनाचा दर्जा वाढेल, अति किचकट आकडेमोड करण्यात माणसांचा वाया जाणारा वेळ वाचेल आणि तो वेळ अधिकाधिक सजनात्मक ु कार्यासाठी वापरता येईल. नकारात्मक परिणामात, अकुशल कामे म्हणजेच कारकुनी कामे, एकसाची कामे, कायदयाचा सल्ला देण्याची कामे यंत्रामार्फत केले जातील त्यामळे ु रोजगारात ५०% कपात होण्याची शक्यता आहे. त्यामळे ु भविष्यात विज्ञान आणि तंत्रज्ञान वर आधारित कौशल्य प्राप्त करणे गरजेचे आहे अन्यथा त्यांना रोजगार मिळणे दुरापास्त होणार आहे. याशिवाय पर्यावरणाची हानी, यंत्राचे मानवावरील स्वामीत्व, मनष्या ु चे यंत्रावरील अवलंबित्व या सगळ्या गोष्टींचा समावेश केला जातो. या सकारात्मक आणि नकारात्मक गोष्टींनाच विज्ञान साहित्यात युटोपिया आणि फ्रँ के स्टायन कॉम्प्लेक्स असे अनक्रु मे म्हणतात. विज्ञानाची उपयुक्तता ु दाखवण्यासाठी सप्रसिद्ध व ु ैज्ञानिक डॉ. बाळ फोंडके यांनी म्हटले आहे की, “विज्ञानाच्या प्रगतीमळे ु आपल्या कौटुंबिक, आर्थिक, राजकीय, वैश्विक जीवनाच्या घडामोडी होत असतात. त्यांचे चित्रण विज्ञानकथांमधून केलेले असते. युरोप-अमेरिके त अशा कथा गेली २०० वर्षे लिहिल्या जाताहेत. भारतीय विज्ञानकथांमध्ये तर मराठीचा निःसंशय

प्रथम क्रमांक लागतो. ” (Science Today 1984) तर दुसरीकडे या वैज्ञानिक प्रगतीचे दुष्परिणाम देखील विज्ञानकथांमधून मांडलेले दिसतात. विज्ञान साहित्य हे भविष्याचा वेध घेणारे साहित्य आहे. “ज्या साहित्यामध्ये विज्ञानाविषयी जाणवा आहेत, संदर्भ आहेत, आशय आणि विषय आहे अशा साहित्याला विज्ञानविषयक साहित्य म्हणावे. ” [प्रा. म. सु. पगारे] चौथ्या औद्योगिक क्रांतीची बीजे मराठीतील विविध विज्ञानकथांमधून फार पूर्वीपासूनच कशी दिसून येतात, त्याचे नकारात्मक किंवा सकारात्मक परिणाम समाजावर कसे होतात हे या विज्ञानकथांमधून कसे दिसून येते याविषयीचा आढावा या संशोधनपर निबंधातून घेण्यात आला आहे. इतर कथा आणि विज्ञान कथा यात फरक असा की इतर कथा वास्तव कथा किंवा काल्पनिक असू शकतात; परंतु विज्ञान काल्पनिक कथांना विज्ञानाचे भक्कम अधिष्ठान असते. या विज्ञान कथांमध्ये मांडलेल्या कल्पना भविष्यात कधीतरी प्रत्यक्षात उतरणाऱ्या असतात. जसे यंत्रमानवाकडून काहीही करून घेता येऊ शकते. जैव तंत्रज्ञानामळे ु आज हरित आणि श्वेत क्रांती झालेली दिसते. कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता असलेला यंत्रमानव किंवा संगणक माणसाला हरवू शकेल ही कल्पना मराठी विज्ञानकथांमधून आली आहे, तिच आज प्रत्यक्षात उतरलेली दिसते. १९९७ साली “डीप ब्लू” नावाच्या संगणकाने विश्वविजेत्या गॅरी कास्पारोवला हरवले होते तत्पूर्वी याच संगणकाला गॅरी कास्पारोवने हरवले होते पण मग यांत्रिक प्रशिक्षण म्हणजेच मशीन लर्निंग करून त्याने कास्पारोवला हरवले. संगणक (एक यंत्र) केवळ सूत्ररूपाने (फॉर्म्युला), म्यु सांकेतिक भाषेत (कोडींग) शिकतात एवढेच

नव्हे तर आधीच्या चुका सधारून ु त्यांच्यात बदलही घडून येतात. माहितीपूर्ण असणे, ज्ञान संपादन करणे, शिकणे हे मानवाशी साम्य दाखवणारे अनन्यसाधारण वैशिष्ट्य आहे. यंत्रमानव हा सगळ्याच विज्ञानकथा कारकांचा आवडता विषय! मराठीतील श्री. निरंजन घाटे यांनी यंत्रमानवावर अनेक कथा लिहिल्या आहेत. यंत्रमानव करत असलेली मदत, माणसाच्या वागणुकीम ुळे ु यंत्रमानवाचा होणारा गोंधळ, आणि माणसाच्या सहवासात राहून त्याला चिकटणारे माणसाचे गणधुर्म या सगळ्या विषयांनी त्यांनी स्पर्श केला आहे. यंत्रमानवाची किमया, रामूपरत आला यासारख्या अनेक कथा त्यांनी लिहिल्या आहेत. विज्ञानकथा लिहिणारे प्रसिद्ध वैज्ञानिक आणि विज्ञानलेखक आयझॅक असिमोव्ह यांनी १९४२ मध्येच “रनअराऊंड” या कथेमध्ये यंत्रमानवाविषयी त्यांचे प्रसिद्ध तीन नियम मांडले होते.

1. यंत्रमानव कधीही मानवाला इजा करणार नाहीत.
2. यंत्रमानव माणसानं दिलेल्या सर्व आज्ञांचं पालन करेल
3. या सर्व गोष्टींचे पालन करून यंत्रमानव स्वतःचं संरक्षण करेल. अशा या नियमांचे पालन करून अनेक विज्ञानकथा लिहिण्यात आल्या आहेत. आणि अशी यंत्रस्त्री हाँगकाँगमधल्या हॅन्सन रोबोटिक्स कंपनीनं १४ फेब्रुवारी २०१६ रोजी “सोफिया” या नावाने जगासमोर आणली. सोफिया जवळपास ६०-६५ चेहेरावरील हावभाव दाखवू शकते. कृत्रिम बुद्धिमत् ु तेशी संबंधित सायबरनेटिक्स, भाषाशास्त्र (लिंग्विस्टिक्स) अशा अनेक क्षेत्रात कॉम्प्युटर प्रोग्राम लिहिले जाऊ लागले आणि त्यातूनच कॉम्प्युटर विज्ञान, रोबोटिक्स, न्यूरल नेटवर्क्स, मशीन लर्निंग, डीप लर्निंग,

नॅचरल लॅंग्वेज प्रोसेसिंग अशा अनेक संकल्पना आणि तंत्र (Technology) निर्माण झाल्या. या सगळ्या शक्यता विविध विज्ञान कथांमधून कितीतरी काळ आगोदर अवतरल्या आहेत. उदा: मराठीतील सप्रसिद्ध ु विज्ञान कथाकार श्री. सुबोध जावडेकरांनी त्यांच्या “आतला स्वर” या कथेमध्ये कथेचा नायक एका वद्धत्वा ु कडेचाललेल्या जगप्रसिद्ध गायिकेच्या ज्येष्ठ ु ध्वनिमित्री कांचा अभ्यास करून तिचा ऐन तारुण्यातील आवाज शोधून काढतो. नायक प्रशांत आधुनिक तंत्रज्ञानाने गीताच्या नव्या कानाना गोड न लागणाऱ्या आवाजा ला पन् ु हा गोडवा प्राप्त करून देतो. याशिवाय विविध लेखकांच्या भाषाशैलींचा अभ्यास करून त्यांच्या पश्चात देखील त्यांचे साहित्य निर्माण होऊ शकते असा देखील विषय मांडण्यात आला आहे. . सबु ोध जावडेकरांच्याच “काटशह” या कथेमध्ये भविष्यातील जग, शुक्रावरील प्रवासात तेथील वातावरणात वापण्यात येणारी यांत्रिक बगी, यंत्रमानवाचा मेंदू बसवलेली बगी माणसाचा जीव आधी वाचवायचा एवढेच जाणते. “विठू विठू पोपट” या कथेत यंत्राची मर्यादा दाखवण्याचा प्रयत्न केला आहे. “सत्याग्रही” या कथेत माणसापेक्षा कृत्रिम बुद्धी ु मता असलेली यंत्रेच माणसाला वाचवतील अशी कल्पना मांडण्यात आली आहे. “कारे भुललासी वरलिया रंगा” या कथेत लेखकाने भविष्यात यंत्रमानव एखाद्या चा ड्युप्लिकेट म्हणून वापरला जाऊ शकतो आणि पंतप्रधान, राष्ट्रपती यांच्यासारख्या महत्त्वाच्या व्यक्तींकरीता डमी यंत्रमानव वापरता येऊ शकतो अशी कल्पना केलेली आहे. “चक्षुर्वैसत्यम्” या कथेत आधुनिक तंत्रज्ञानाने दृक्-श्राव्य माध्यमांमळे ु एखाद्याला फसवणे, एखाद्याच्या तोंडची

वाक्ये एखाद्याच्या तोंडी टाकणे, फोटो शॉप करून एखाद्याचा फोटो दुसऱ्या फोटोत मिसळून वेगळेच सत्य दाखवणे यासारख्या गोष्टी के ल्या जाऊ शकतात. “संगणक कधी चुकत नाही” या कथेत कृत्रिम बुद्धी मता या संकल्पनेचा वापर केला आहे. अख्ख जगच संगणकाने आपल्या कक्षात घेतलेले असेल असा कालखंड कथेत वापरला आहे. आज आपण जी परिस्थिती बघत आहोत ती लेखकाने वीस-पंचवीस वर्षांपूर्वीच मंडली आहे. माणसांना माणसाशी प्रत्यक्ष व्यवहार करावा लागणार नाही. मले शाळेत न जाता संगणकाच्या आधारे शिकत असतील. आर्किटेक्चर घराचे नमने संगणकाद्वारे दाखवतील अशा सगळ्या गोष्टी कथेमध्ये मांडण्यात आल्या आहेत. पण सरतेशेवटी संगणक एका ठिकाणी चुकतो आणि एखाद्या माणसाला आपला प्राण गमवावा लागू शकतो हे दिसते. संगणक, माहिती तंत्रज्ञान, आभासी वास्तव यांच्या अतिरेकी वापराने आणि त्यावर सर्वस्वी विसंबून राहण्याच्या वृत्तीमुळे शेवटी माणूस स्वतःला यंत्राचे गलाम बनवून टाकणार किंवा स्वतःला मरणाच्या खाईत लोटणार असा सूर या कथेतून दिसतो आणि काही अंशी तो खरा होत आहे असे दिसते. “गेम” या त्यांच्या कथेत आभासी वास्तवात आजची पिढी किती रमून गेली आहे त्यामुळे सत्य काय आणि आभासी जीवन काय याची सीमारेषा त्यांच्या मनात पसट होत जाते आणि आभासी जीवनालाच ते सत्य मानू लागतात असे दाखवले आहे. चौथ्या औद्योगिक क्रांतीमध्ये जैव तंत्रज्ञानाचा देखील समावेश होतो. या सगळ्याची सुरुवात विज्ञानकथांमधून आधीपासूनच दिसून येते. जेनेटिक इंजिनिअरिंग, बायो टेक्नॉलॉजी या सारख्या

विषयाच्या विविध शाखांमधून जे प्रयोग केले जातात ते या विज्ञानकथांमधून बघायला मिळतात. उदा: “फुलपाखरू” ही कथा आधुनिक काळातील जैव तंत्रज्ञानाचा माणूस कसा उपयोग करेल याचा परामर्श घेताना दिसते. मॅकेनिकल एज्युकेटर नावाच्या प्रयोगांतर्गत एका आठ-दहा वर्षांच्या मलाच्छु या मदूर्ते कॉम्प्युटर या सहाय्याने बरेचसे ज्ञान भरतात पण त्याचा दुष्परिणाम म्हणून त्याचे बाल्य हरवते तो शरिराने तेवढाच रहातो पण मनाने डायरेक्ट तारुण्यात प्रवेश करतो. निसर्गनियमाच्या विरुद्ध केलेली कृती माणसाला किती भारी पडू शकते याचा इशाराच लेखक सबोध जावडेकर देताना दिसतात. डॉ. बाळ फोंडके यांच्या विविध विज्ञानकथांतून जैव तंत्रज्ञानाच्या वापराचे परिणाम आणि दुष्परिणाम मांडले आहेत. क्लोनिंग तंत्राचे अनेक परिणाम अधोरेखित करण्यात आले आहेत. त्यात “वारस”, “अदेशी”, “लाईफ सपोर्ट”, या कथांमधून सरोगेट मदर, क्लोनिंग, ह्यूमन जीनोम जीन थेरपी या सगळ्या शक्यता या कथांमधून मांडल्या आहेत. “लाईफ सपोर्ट”, “कुंती”, “जनन यंत्र”, “पुनर्जन्म”, विधिलिखित”, “अतिरेकी”, या कथांमधून भविष्यकाळातील सर्व शक्यतांचा धांडोळा घेण्याचा प्रयत्न आधीच केला गेला होता असे दिसते. डॉ. संजय ढोले यांच्या विज्ञानकथांमधून देखील भविष्यातील यदुपियाचे वर्णन केले आहे. चौथ्या औद्योगिक क्रांतीमुळे ज्या शक्यता निर्माण झाल्या त्यांचा वापर समाजातील गरिबांचा, शोषितांच्या उत्थानासाठी व्हायला पाहिजे असे त्यांना फार तीव्रतेने वाटते आणि ते त्यांच्या विज्ञानकथांमधून प्रतिबिंबित होते. “कोळिष्टक”, “दुर्गम्य” यासारख्या कथांमधून ते दिसून येते. अंतराळातील उपग्रह, संगणक, शास्त्रस आणि पोलीस

यंत्रणा यांच्यातील समन्वयामधून गर्दीत ठेवलेले बाँब सापडू शकतेहे“मोहीम फत्ते” या कथेतून दाखवले आहेत “उद्धस्त” या कथेमध्ये संशोधनातून दहशतवाद कमी करता येऊ शकेल असा मद्दा ु मांडला आहे. कोमात गेलेल्या व्यक्तीच्या मदतीला यंत्रमानवाला देऊन त्याच्या नातेवाईकावरील ताण कमी करता येऊ शकतो हे “असित्त्व” या कथेतून दिसते. शिवाय विज्ञानाचेदुष्परिणाम देखील “संकरित” या कथेतून दिसून येतात. काँप्युटर व त्यासारख्या यंत्रवत गोष्टींचा प्रमाणाबाहेर उपयोग केला तर तो मानवाला कोणत्या थराला नेऊ शकतो याविषयीचे विचार मायकल क्रायटनच्या “Terminal Man” या कादंबरीत मांडलेले आपल्याला दिसून येतात. याशिवाय, नवल च्या दिवाळी अंकात आलेली मेघश्री दळवी यांची “इकडे-तिकडे” या कथेत उच्च मितंतीचा वापर केला आहे. आशिष महाबळ यांच्या “लक्ष्मीदासाची कथा” या पर्यावरण कथेत “श्री-डी प्रिटिंगचा” विचार नाविन्यपूर्ण ठरतो. तर स्वरा मोकाशी यांच्या “रियॅलिटी गेम” मध्ये काँप्युटर गेम आणि त्यात अडकलेली मुलं आणि त्यामुळे निर्माण होणाऱ्या समस्या वर्णन केलेल्या आहेत. डॉ. बाळ फोंडके यांच्या धनंजय दिवाळी अंकातील कथेत आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या साहाय्याने प्रत्यक्ष खुनी हजर नसताना देखील एखादा खून घडवून आणला जाऊ शकतो हे दाखवले आहे. तर मुकुंद नवरे यांची “गाडीशी गट्टी, चालकाला सुट्टी” या कथेत ड्रायव्हर विरहित गाडीची संकलाना मांडली आहे. शिरीष नाडकर्णी यांच्या “चोराच्या उलट्या बोंबा” या कथेत आजच्या कृत्रिम बुद्धिमत्ता तंत्रज्ञानाचा वापर केला आहे. माणसाच्या मेंदूत चीप घालून भविष्यात माणसाच्या आयुष्यात काय परिणाम होऊ

शकतील यावर स्मिता पोतनीस यांनी “बंधन” ही कथा लिहिली आहे. कृत्रिम बुद्धिमत्ता यावर मेघश्री दळवी यांची “अल्फाझेन” ही कथा तर स्मिता पोतनीस यांची “बोलीबोल” या कथा चॅटबॉटस वर आधारित आहे.

निष्कर्ष आणि समारोप :

अशा प्रकारे मराठी विज्ञानकथांचा पट अतिशय व्यापक असून मराठी विज्ञान कथांमध्ये मांडलेल्या कितीतरी गोष्टी सत्यात उतरत आहेत असे दिसते. यावरून पढीलु निष्कर्ष काढले जाऊ शकतील. 1. विज्ञान आणि तंत्रज्ञान यांचा मर्यादित वापर केलेल्या मानवी जीवन ससु ह्य होईल. 2. विज्ञान आणि तंत्रज्ञानाच्या अतिरेकी वापरामळे ु मानवी जीवनाचा-हास होऊ शकतो. 3. कृत्रिम बुद्धी ु मतेमळे ु अनेक जण रोजगाराला मक्तील; ु पण त्याचबरोबर नवीन रोजगार देखील निर्माण होतील. 4. आधुनिक तंत्रज्ञानामळे ु पर्यावरणात, निसर्गात ढवळाढवळ केलेल्या त्याचेदुर्गामी परिणाम सहन करावे लागतील 5. ज्या व्यक्तीकडेसर्जनशिलता आहेत त्या व्यक्ती काळाच्या ओघात टिकू न रहातील. अशाप्रकारे मराठी साहित्याचा एक प्रवाह म्हणून विज्ञान साहित्यात चौथ्या औदयोगिक क्रांतीची बीजे दिसून येतात.

संदर्भग्रंथ:

1. पढलु या हाका-लेखक: सबु ोध जावडेकर
2. संकरित-लेखक: डॉ संजय ढोले
3. कालवलय-डॉ. बाळ फोंडके
4. संगणकाची सावली-लेखक: सबु ोध जावडेकर
5. जागतिकीकरण आणि मराठी साहित्य-लेखिका प्रा० गीता मांजरेकर

6. गर्भार्थ-लेखक: डॉ. बाळ फोंडके
7. उद्या काय झाल? -संपा. डॉ. बाळ फोंडके
8. यंत्र लेखक-लेखक: निरंजन घाटे
9. भविष्यवेध-लेखक: निरंजन घाटे
10. यंत्र मानवाची साक्ष-लेखक: निरंजन घाटे
- 11.[scifivishwa] *विज्ञान काल्पनिकांची” भविष्यवाणी*” /
लेखक: सद्गु कुळकर्णी<https://groups.google.com/g/scifivishwa/c/mElcnMsQPkY/m/DwDbbvi2BwAJ?pli=1>
12. अच्युत गोडबोले(कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता) <https://www.esakal.com/saptarang/saptarang-achyut-godbole-write-artificialintelligence-article-245809>
13. कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता म्हणजे काय? तिची उपयुक्तता ु किती?
<https://asiasouthern.com/%E0%A4%95%E0%A5%83%E0%A4%A4%E0%A5%8D%E0%A4%B0%E0%A4%BF%E0%A4%AE%E0%A4%AC%E0%A5%81%E0%A4%A6%E0%A5%8D%E0%A4%A7%E0%A4%BF%E0%A4%AE%E0%A4%A4%E0%A5%8D%E0%A4%A4%E0%A4%BE-artificialintelligence-%E0%A4%AE/>
14. कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता घातकच! <https://maharashtratimes.com/editorial/article/artificial-intelligence-is-deadly/articleshow/68322172.cms>
15. कृत्रिम बुद्धी ु मत्ता आणि फे सबक! ु <https://www.inmarathi.com/18298/artificial-intelligence-and-facebookchatbots-creating-new-language/>

Cite This Article:

Mr. Chaudhari S. (2025). चौथ्या औद्योगिक क्रांतीची पार्श्वभूमी: मराठी विज्ञानकथांचा अभ्यास. In **Electronic International Interdisciplinary Research Journal: Vol. XIV** (Number II, pp. 101–106).